

Az APO visszatér

VISSZHANG - LIV. évfolyam 24. szám, 2010. június 18.

A Nyilvánosság Klub megalakulásától, 1988-tól kezdve síkra szál a sajtó és a rádiózás szabadságáért. Először a pártállam kézi vezérlésű írott és elektronikus sajtóját ostromozta, majd a 89-es jogállami forradalmat követő médiaháború idején aggódott a kormány által felügyelt médiumok miatt. A médiatörvény 1996-os elfogadását követően bírálta, sőt az Alkotmánybíróság előtt is megtámadta (sikertelenül) a parlamenti pártok által felügyelt rendszerét, mely nem biztosította a média teljes függetlenségét az államtól. 2001-ben felléptünk a Lex Rápácssal szemben, mert úgy ítéltük meg, az sérti a szerkesztői szabadságot. (Az Alkotmánybíróság ebben az esetben a sajtószabadság pártjára állt.) A Fidesz képviselői által a parlament elé terjesztett „médiacsomag” most ismét az egypárti kézivezérlés immár alkotmányba foglalt visszatértével fenyeget. Mi más jelent a kormánypártok szavazataival megválasztandó új médiatestületek létrehozása, a sajtónak utoljára a Berecz János-féle sajtótörvényben szereplő tájékoztatási kötelezettsége, illetve a Lex Rápácssal még alkotmányellenesnek minősített vélemény-helyreigazítás intézményesítése?

A nyilvánosság reformjáról 1988-ban közzétett tanulmányunk megjelenése óta nem volt okunk attól tartani, hogy egy majdani „forradalom” újra kétségbe vonja a nyomtatott és az elektronikus sajtó szabadságát, megidézve a pártállamnak a tanulmányban oly sokat bíralt „cenzúrahatóságát”, az MSZMP agit.-prop osztályát, az APO-t.

2010. június 15.